

Ludwig Lazarus Zamenhof,
Nadzieja

tradukita de Leopold Blumental

Nowych uczuć trysnęłaś krynico,
Idzie światem potężne wołanie;
Niech je wiatry za skrzydła pochwycają,
Niech rozniosą po życiowym łańcie!

Głos się rozszedł, wzywa ludzkie rzesze
Nie do mieczy, nie do krwawej burzy,
On nadzieję świętą w sercach krzesze,
Ludziom - wrogom wieczny pokój wróży.

Pod sztandarem tej świętej nadziei
Pokojowi się kupią szermierze...
Szybko rośnie moc drogiej idei,
Dzięki pracy i niezłomnej wierze.

Trwale mury dzieliły narody,
Między nimi stały lat tysiące.
Ale padną odporne przegrody,
Gdy uderzą w nie serca gorące.

Na osnowie jednej wspólnej mowy
Ludy myślą napęlnią się Bożą,
W zrozumieniu i w zgodzie świat nowy,
Jedną wielką rodzinę utworzą.

...

Ludwig Lazarus Zamenhof,
Die Hoffnung

tradukita de N. N. 10

In die Welt kam eine neue Kunde,
Durch die Welt erschallt ein kräftig Wort,
Und es tönt aus Sturmwind's starkem Munde,
Und es rauscht und ruft von Ort zu Ort:

“Nicht zum Schwerte, nicht zu blut'gem Ringen
Ruf' der Menschheit Brüder ich als Feinde;
Legt die Waffen nieder! Ich will bringen
Heil'ge Harmonie der Weltgemeinde.”

Um der Hoffnung heilige Standarte
Sammeln friedlich sich die Kameraden,
Und es strömen — seht! — der hohen Warte
Neue Jünger zu auf allen Pfaden.

— Tausende von Jahren alte Mauern
Trennten Volk von Volk als starre Schranken;
Doch die Mauern werden nimmer dauern
Heil'ge Liebe bringet sie zum Wanken.

Auf der Menschheitssprache festem Grunde
— Jedes Volk wird jedes Volk verstehn —
Werden auf des ganzen Erdballs Runde
Alle wie ein Volk zusammenstehn.

...

Ludwig Lazarus Zamenhof,
Die Hoffnung

tradukita de Marie Hankel

In der Welt entstand ein neu Empfinden,
Durch die Welt erschallen laute Worte,
Und es soll, auf leicht beschwingten Winden,
Fliegen nun der Ruf von Ort zu Orte.

Und es ist kein Aufruf zum Gefechte,
Soll uns nicht zum blut'gen Schwerte reißen,
Nein, dem ewig kämpfenden Geschlechte
Will die heil'ge Eintracht es verheißen.

Unter stiller Hoffnung heil'gem Zeichen
Sammeln sich die friedevollen Streiter;
Was sie sehndend wünschen zu erreichen,
Rasch wächst es durch ihre Arbeit weiter.

Tausendjährig steh'n die festen Schranken
Von den Völkern feindlich aufgerichtet,
Doch die allerstärksten Mauern wanken,
Durch der Liebe heil'ge Macht vernichtet.

Auf neutraler Sprache festem Grunde
Wird die Menschheit künftig sich verstehen,
Und die Völker, im Familienbunde,
Werden endlich sich als Brüder sehen.

...

Więć szermierze wytrwają w jedności,
Wielkim trudem się swoim nie zmęczą,
Póki piękne marzenie ludzkości
Nie zabłyśnie nam wieczystą tęczą.

*Traduko de la Esperanta poemo "La espero" de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 – †1917-04-14) en la Polan de LEOPOLD BLUMENTAL (Leo Belmont, *1865-03-08 – †1941-10-19).*

Arg-377-744 (2007-01-05 09:02:27)

Tiun ĉi tradukon de la origina Esperant-lingva poemo "La Espero" mi (Manfred Retzlaff) trovis en la interreta enciklopedio "Vikipedio", en http://pl.wikipedia.org/wiki/La_Espero.

Uns're wackern Friedensstreiter werden
Nimmer ruhen, nimmer rasten stille,
Bis der Menschheit schöner Traum auf Erden
Zu der Menschheit Heile sich erfülle.

*Traduko de la Esperanta poemo "La espero" de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 – †1917-04-14) en la Germanan de N. N. 10.*

Arg-377-743 (2007-04-29 14:03:59)

Entnommen aus der Internetseite http://de.wikipedia.org/wiki/La_Espero.

Emsig wirkt die Arbeitsschar im Frieden,
Bis der allerschönste Traum der Erde
Durch des stete Schaffen, ohn' Ermüden,
Einst zur segensvollen Wahrheit werde.

*Traduko de la Esperanta poemo "La espero" de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 – †1917-04-14) en la Germanan de MARIE HANKEL (nask. Dippe, *1844-02-02 – †1929-12-15).*

Arg-377-891 (2008-09-20 10:02:40)

Mi, Manfred Retzlaff, trovis tiun ĉi germanigon de la kanto "La Espero" sur folio, kiun mi en 1999 ricevis de s-ano s-ro Anton Kronshage (Eulenberg 27, D-58322 Schwelm, Germanio). Indikita estis tie: Deutsche Übersetzung von Frau M. Hankel (= germana traduko de M. Hankel). Mi supozas, ke tiu estas la germana Esperanto-poetino Marie Hankel. Estas ja tre verŝajne, ke estas ŝi la verkinto; ĉar ne estas konata iu alia germana esperantista poetino kun la familia nomo Hankel.